

Renesanční hudebník Josef Vejvoda si potyká s **80**

■ Pražská Valdštejnská zahrada se letošního 19. června od 17 hodin stane dějištěm nevídané události - jubilejního koncertu k 80. narozeninám všestranného hudebníka Josefa Vejvody. Narodil se v Praze 13. července 1945. Jeho šťastným tatínkem byl Jaromír Vejvoda, autor světoznámé polky Škoda lásky. Tu muzikanti Vejvodovy kapely, ve slušivých starobylých krojích, zahráli na žebříňáku jedoucím po pražském Staroměstském náměstí na přelomu let 1999 a 2000. O tomto silvestrovském večeru se uskutečnil unikátní celosvětový TV přenos. Do něj postupně krátkými ukázkami vstupovaly jednotlivé země planety Země. Naši vlast před diváky z celé zeměkoule tehdy reprezentovala dechovka. A s ní samozřejmě i Josef Vejvoda! Ten se po čtvrtstoletí od oněch slavných chvil s naším časopisem rád podělil o svoje životní zkušenosti.

■ Kdo vedle světoznámého slavného tatínka stál u vašich muzikantských začátků?

Byla to hlavně Hudební škola ve Vraném nad Vltavou a její pan ředitel pan Přenosil. Hudebka mi dala dobré základy na piano a housle, které se mi pak v životě moc hodily. Pak to byl pan Šprunk, který mě učil na bicí. Učil mě tak dobře, že jsem zvítězil ve hře na malý buben v celostátní soutěži STM (soutěž tvořivosti mládeže).

■ Světově jste se proslavil nejen v oblasti dechovky, ale i kvalitního jazzu. Dostal jste přezdívku „jazzman s polkou v krvi“. Jak lze vůbec spojit tyto dva oblíbené hudební žánry?

Na konzervatoři jsem začal hrát jazz a postupně jsem hrál s těmi nejlepšími jazzmany u nás, ale i velkými americkými hvězdami. Když tatínek zemřel, tak jsem si uvědomil, jak velký hudební odkaz za sebou nechal a rozhodl jsem se v rodinné tradici pokračovat. Ta tradice je opravdu velká. Prvním kapelníkem Vejvodovy kapely byl Josef Vejvoda (*1834), druhým také Josef (*1871), třetím kapelníkem byl táta a já jsem již čtvrtá generace. V roce 1991 jsem obnovil Vejvodovu kapelu, kterou táta musel rozpustit, když mu v roce 1948 sebrali kapelnickou živnost. Založil jsem salonní orchestr a s oběma orchestry natočil asi 15 desek. Je pravda, že v některých skladbách jsem oba žánry propojil. Nejlépe je to slyšet na mém albu Staré lásky nerezaví, se salonním orchestrem.

■ Jak to bylo s vaším dirigováním ve slavné Carnegie Hall v New Yorku?

V roce 2002 se mi dostalo výjimečné příležitosti dirigovat ve vyprodané newyorské Carnegie Hall Hudbu Hradní stráže a Policie České republiky. Koncert byl věnovaný policistům a hasičům, kteří v New Yorku zahynuli 11. září 2001. Seděl jsem v první řadě se svou ženou a těšil se, až na mne přijde řada. Protože na koncertě nebyl moderátor ani vytištěný

► V hudební škole ve Vraném nad Vltavou v roce 1955

program, tak jsem šel místo k dirigentskému pultu k mikrofonu. Představil jsem se, řekl, kdo byl můj tatínek a že je autorem písničky Škoda lásky – v angličtině Beer Barrel Polky. Když jsem řekl, že písničku Škoda lásky má ve své knihovně i americký prezident George Bush, tak publikum reagovalo velmi nevěřičně. Vytáhl jsem z kapsy osobní dopis od pana prezidenta Bushe, který zněl asi takto: „Barbara a já děkuje-

► Josef Vejvoda diriguje Jazzový orchestr Českého rozhlasu

► S Hrubou Hradní stráž a Policie ČR v Carnegie Hall

► Křest CD Waklin' and Talkin s Felixem Slovákem

► Vejvodova kapela před restaurací Škoda lásky

me za krásný koncert, který jste nám zahráli na slavnostní večeři při naší návštěvě Prahy. Rukopis písničky Škoda lásky a fotografie vašeho otce bude navždy vystavena v George Bush prezidentské knihovně." Podepsán George Bush. Potom jsem šel k dirigentskému pultu, zadirigoval českou verzi Škoda lásky, jako přídavek americkou verzi a následoval potlesk vestoje. V duchu jsem tátovi do nebička vzkázal: „Táto, to byl dárek pro tebe k tvým stým nedožitym narozeninám.“

■ **Váš rod Vejvodů má dlouholetou tradici. Umění se věnuje také vaše starší dcera Monika, která je autorkou i dirigentkou mnoha děl klasické hudby. Mladší Zuzana se proslavila jako oblíbená herečka - třeba v TV seriálu „Jedna rodina“. Těší vás to?**

Samozřejmě, že mě to těší. Monika je vystudovaná skladatelka a dirigentka. Absolvovala konzervatoř i AMU. Kompo-

► Bicí nástroje - srdeční záležitost Josefa Vejvody

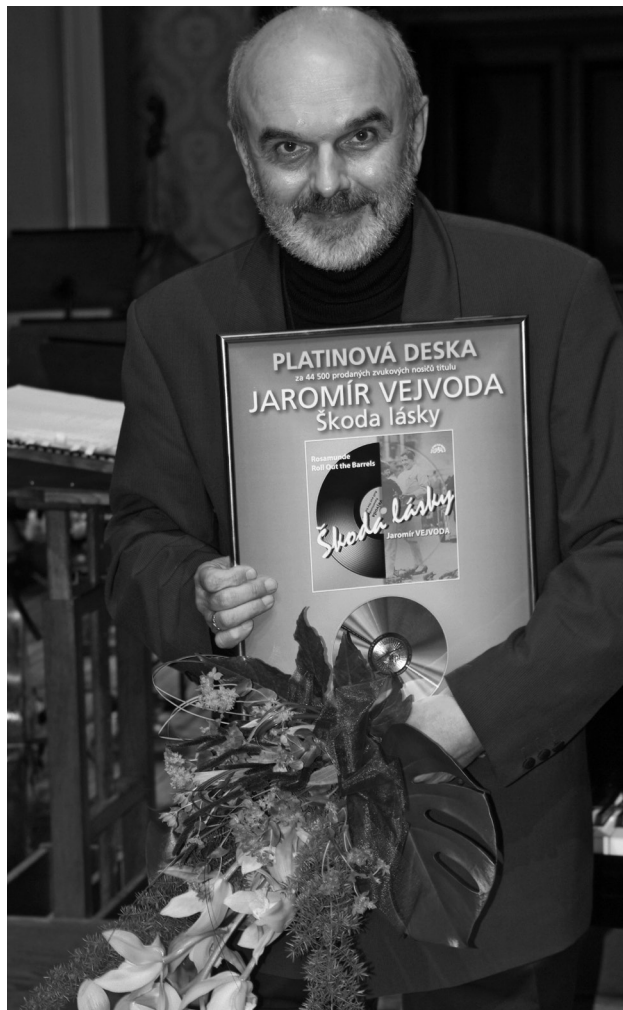

► Josef Vejvoda se ženou Květuškou a Tomášem Baťou

nuje od 9 let. Je autorkou cca 20 komorních a 4 symfonických skladeb. Věnovala se i pedagogické činnosti. Zuzanka vystudovala hudebně-dramatický obor na Pražské konzervatoři. Řadu let působila v Divadle Na Fidlovačce, v současné době hraje v Divadle na Vinohradech. Několik let účinkovala v rámci Letních shakespearovských slavností. Pro Českou televizi natočila řadu seriálů, pohádek, televizních filmů a inscenací. Šest let se objevovala v úspěšném seriálu TV Nova Ulice. Aktuálně hraje v „nováckém“ seriálu Jedna rodina.

■ **Pohodu pro celou hudební rodinu nezištně zajišťuje vaše manželka Květa, se kterou jste nedávno oslavili zlatou svatbu. Může taková nejbližší osoba pomáhat tvůrcům při hudební tvorbě?**

Květuška nám pomáhá tím, že se o nás všechny pečlivě stará. Je to pro nás bezchybný servis po všech stránkách. Zuzan-

► S platinovou deskou v pražském Rudolfinu

► S Vejvodovou kapelou na festivalu Vejvodova Zbraslav v roce 2012

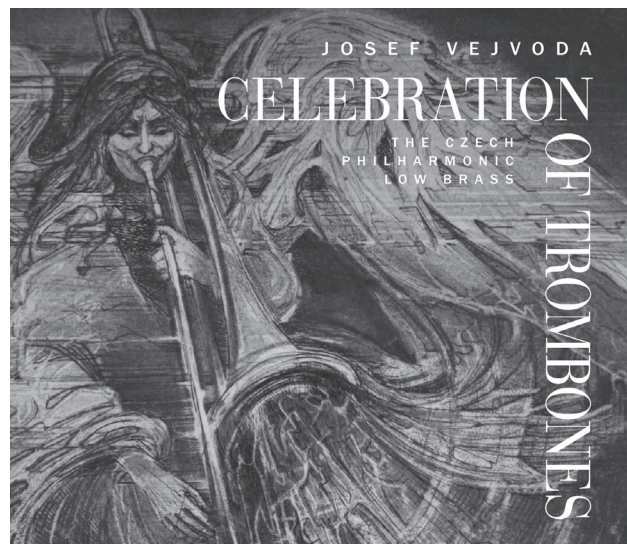
► Koncert s Josefem Zímou

ka a Monika pro nás zorganizovaly zlatou svatbu se vším, co k tomu patří. Nemělo to chybu, jsme jim za to moc vděční. Zuzance, Monice i Květušce jsem za to mnohokrát děkoval, ale dokladem lásky budou navždy skladby, které jsem jim vě-

► Svoji hvězdu má Josef Vejvoda na chodníku slávy v Mikulově

noval: polku „Květuška“ nazpíval krásně Josef Zíma, skladbu „Monika“ nahrál americký trombonista Sonna Costanzo, stejně tak i skladbu „Pro Zuzanku“. Tyto skladby byste našli na albu Promises to keep (volně přeloženo Sliby, které je třeba splnit).

► Dárek pro Josefa Vejvodu – excelentní hudebníci České filharmonie natočili jeho skladby na CD Celebration of Trombones

■ S vaší renomovanou kapelou dlouhá léta zpívá legendární Pepíček Zíma. Nedávno podstoupil amputaci nohy, ale přesto účinkuje dál. Co tomu říkáte?

Pepíčka Zímu znám více než 60 let a velice si ho vážím. Poznali jsme se v divadle ABC, kam jsem v roce 1963 nastoupil do orchestru. Jsem nesmírně rád, že jsme mohli za tak dlouhou dobu vytvořit mnoho nahrávek, televizních pořadů a vydali jsme pár desek. Největším oceněním byla platinová deska od Supraphonu. Bylo to za LP a CD Škoda lásky. Pepíček bez publika nemůže žít, a tak doufám, že i v současném stavu ho na pódii ještě uvidíme.

■ Jak vidíte současnost i budoucnost naší dechové hudby?

U nás dechová hudba nemá na různých ustláno. Moc bych si přál, aby stávající kapelníci brali do svých kapel mladé muzikanty, aby se hudební školy více věnovaly dechové hudbě, aby všechny festivaly dechových hudeb byly zachovány a vznikaly nové, aby dechová hudba nezmizela z rádií a občas se objevila i v televizi. Je to moje přání. Do jaké míry se splní, to ukáže až čas. Celý svět nám dechovou hudbu závidí, a my se k ní chováme tak macešsky.

**Za rozhovor poděkoval Milan Koukal,
foto: I. Noveský a archiv Josefa Vejvody**

Josef Vejvoda 80

Koncert k jubileu muzikanta a hudebního skladatele

Praha – Valdštejnská zahrada

19. června 2025 – 17.00 hodin

Hraje: Ústřední hudba Armády ČR, diriguje mj. Josef Kučera

Moderuje: Václav Žmolík

Záštitu nad koncertem převzal:

1. místopředseda Senátu Parlamentu ČR
prof. ing. Jiří Drahoš. DrSc.

